

Bilag III.**Kort Oversigt over den gældende norske Trustlov af 1926
med Ændringer af 1932.**

Allerede før Verdenskrigen rejstes i Norge Spørgsmaalet om en Trustlovgivning, men først i 1916 nedsattes en Kommission til Behandling af Spørgsmaalet, om hvilket Kommissionen afgav endelig Indstilling i 1921. Man tog heri Afstand fra et absolut Forbud mod Truster m. v., men foreslog en streng Kontrol. Et Raad paa 5 Medlemmer skulde gennemføre Loven, der i øvrigt efter Forslaget skulde hvile paa et Anmeldelses- og Registreringssystem.

Indstillingen fremkaldte stærk Kritik fra Næringslivets Side, hvorfor der hengik nogle Aar, inden en Lov blev gennemført. Imidlertid var der allerede i 1920 gennemført en midlertidig Kontrol med Truster i Forbindelse med den almindelige Priskontrol, som var indført under Verdenskrigen.

Forslaget til den nævnte Trustlov gav Anledning til meget langvarige Forhandlinger i Stortinget i 1924 og 1926. Her skal alene omtales nogle af den gældende Lovs vigtigste Bestemmelser, idet der i øvrigt henvises til Teksten til Loven af 12. Marts 1926, optrykt som Underbilag 1, og Ændringsloven af 30. Juni 1932, optrykt som Underbilag 2. I de senere Aar har der i Norge været ført Forhandlinger om en Udvidelse i Trustlovgivningen, tagende Sigte paa at tilvejebringe Lovhjemmel for Tvangskartellering. Forslag herom har været fremsat for Stortinget, men der er ikke paa nærværende Tidspunkt taget endelig Stilling til dette Spørgsmaal, angaaende hvilket der i øvrigt henvises til den kortfattede Fremstilling i Bilag IV.

Den norske Trustlov gælder for al privat Erhvervsvirksomhed, derunder ogsaa de saakaldte liberale Erhverv. Endvidere omfatter Loven kommunal Erhvervsvirksomhed, derimod ikke Sammenslutninger af Arbejdere og Funktionærer til Varetagelse af faglige og økonomiske Interesser, ej heller Arbejdsgivernes tilsvarende Organisationer.

Trustloven opretter følgende Organer:

1. Kontrolkontoret (§ 2).
2. Kontrolraadet (§ 2).
3. Ankenævnet (§ 20).
4. De kommunale Kontrolnævn (§ 24).

De vigtigste Organer er de under 1. og 2. nævnte. *Kontoret* er det administrative Organ, der varetager Anmeldelses- og Registreringsordningen og fører Tilsyn med Konkurrencereguleringerne og med Lovens Overholdelse. Kontoret ledes af en Direktør, der deltager i Raadets Møder, men uden Stemmeret.

Raadet, der bestaar af 5 Medlemmer, maa opfattes som en Slags Forvaltningsdomstol. I §§ 2 og 5 er givet Inhabilitetsregler for Raadets Medlemmer, medens der ikke i øvrigt er opstillet Betingelser med Hensyn til, hvem der kan være Medlemmer af Raadet. Det er Raadet, der træffer Beslutning om den regulerende Indgreb. Raadet og Kontoret har et vist Samarbejde med Hensyn til Udøvelsen af Kontrollen, se §§ 7, 8, 9 og 12. Bortset fra Anker over visse af Kontorets Afgørelser kan Raadet kun træffe Beslutning, naar Indstilling foreligger fra Kontorets Side.

Ankenævnet har en meget begrænset Virksomhed, idet Nævnet skal behandle Anker over Kontrolraadets Afgørelser i Henhold til Lovens § 20, der handler om Opløsning af Sammenslutninger.

De kommunale Kontrolnævn, som Kommunerne kan oprette, staar under Kontorets Overledelse, og har væsentlig til Opgave at føre Kontrol med Prismisbrug.

I øvrigt bemærkes, at Centraladministrationen ingen Adgang har til direkte at gribe ind i Kontrolmyndighedernes Arbejde.